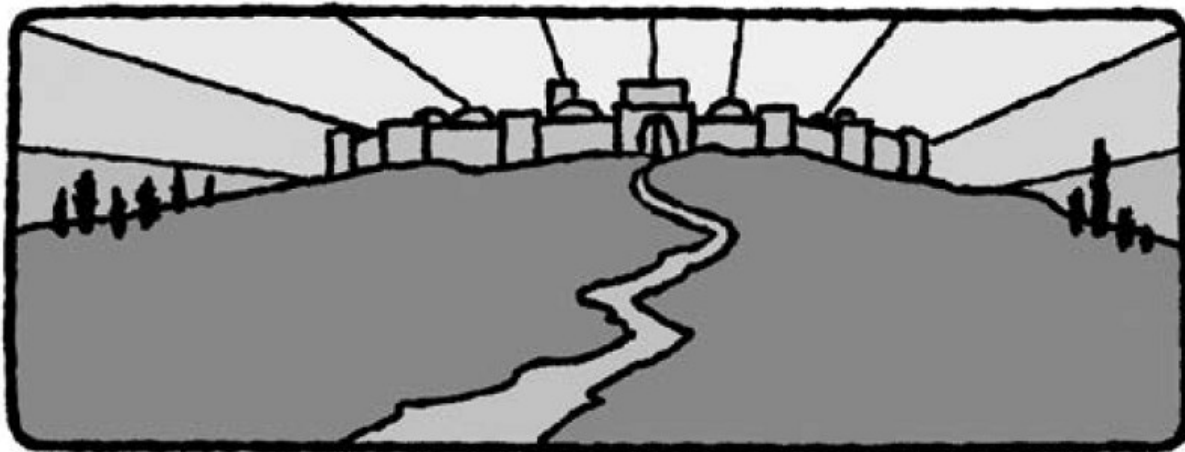

Копнеж по Бога на СИОН

Събота следобед

За изучаване през седмицата: Псалом 84; Откровение 21:3; Псалом 122; Псалом 87; Галатяни 3:28,29; Матей 28:18-20; Псалом 46; Псалом 125.

Стих за запаметяване: „ Копнее и даже примира душата ми за дворовете Господни; сърцето ми и плътта ми викат към живия Бог “ (Псалми 84:2).

Песните на Сион са радостни химни, които възвеличават красотата на Сион и суверенитета на Господа, царуващ от Своята свята планина. Тези псалми често възхваляват заслугите на Господния дом и изразяват привързаност към светилището, която може да се открие и в други псалми. Много от тези текстове са съставени от синовете на Корей, които са имали опит от първа ръка с благословието на Господния дом като музиканти в храма (1 Летописи 6:31-38) и пазители на храмовите порти (1 Летописи 9:19).

Какво прави Сион източник на надежда и радост? Сион представлява живото присъствие на Богасред Неговия народ. Както народът на Израил е Божи избран народ (Второзаконие

7:6), така и Сион е Божията избрана планина (Псалми 78:68; Псалми 87:2). Бог царува от Сион (Псалми 99:1,2) а също и основава храма Си в Сион (Псалми 87:1). Така Сион е място на божествени благословения и убежище. Сион често се споменава паралелно или дори взаимозаменяемо с Йерусалим и светилището – центърът на Божието спасително дело в древния свят.

Благословенията на Сион достигат до краищата на земята, защото личността и благодатта на Господа надхвърлят границите на всяко свято място. Сион е радостта на цялата земя (Псалми 48:2), като потвърждение, че цялата земя принадлежи на Бога.

** Прочете урока от тази седмица, за да се подготвите за съботата, 16 март.*

Един ден в Твоите дворове е пожелателен от хиляди други дни

Прочетете Псалми 84:1-4. **Защо псалмистът копнее да живее в светилището?**

Псалмистът „копнее“ и „примира“ да направи светилището свое постоянно обиталище, така че да може да бъде завинаги близо до Бога (Псалми 84:1,2). Божието живо присъствие (Псалми 84:2) прави светилището уникално място. Там поклонниците могат да „гледат привлекателността на Господа“ (Псалми 27:4; вж. също Псалми 63:2) и да „се наситят с благата на Твоя дом“ (Псалми 65:4). В Псалом 84 се постига несравнимо щастие в отношенията с Бога, което се състои в прославянето Му (Псалми 84:4), намиране на сила (Псалми 84:5) и доверие в Него (Псалми 84:12). Светилището е мястото, където такава връзка се подхранва чрез поклонение и общение със събратята по вяра. Живото Божие присъствие в светилището дава на поклонниците поглед върху Божието славно царство и предвкушване на вечния живот.

Прочетете Псалми 84:5-12. **Кой друг може да бъде благословен от светилището?**

Божиите благословения са описани като излъчващи се от светилището, дарени първо на тези, които служат там (Псалми 84:4), след това на поклонниците, запътили се към светилището (Псалми 84:5-10) и накрая достигат чак до краищата на земята. Очакването за среща с Бога в светилището укрепва вярата на поклонниците (Псалми 84:7). Докато силата на обикновения пътешественик отслабва под бремето на уморителното пътуване, при пътуващите на поклонение към светилището силата нараства колкото повече се приближават към него.

Дори когато са физически отделени от светилището, Божиите чедра продължават да носят печата на Божието светилище, като живеят достоен живот (Псалми 84:11), характерен за праведните, влизаци в Господното светилище (Псалми 15:1,2). Господ е наречен „слънце“, което показва, че благословенията от светилището, като слънчевите лъчи, се простират до краищата на земята (Псалми 84:11). Така онези, които пребъдват в Бога чрез вяра, получават Неговата благодат независимо от мястото, където се намират.

Прочетете Откровение 21:3. Каква надежда, отразена в земното светилище, ни се разкрива тук? Как можем дори още сега да започнем да си представяме какво ще бъде това преживяване?

Молете се за мира на Йерусалим

Прочетете Псалми 122:1-5. Какви са чувствата на богомолците при тяхното пристигане в Йерусалим? Какво се надяват да намерят там?

Псалом 122 изразява насладата и вълнението на богомолците при пристигането им в Йерусалим. Поклонническите пътувания до Йерусалим са радостни поводи, когато Божият народ се събира три пъти годишно за възпоменаване на Божията благодост към тях в миналото и настоящето (Второзаконие 16:16). Йерусалим е центърът на живота на народа, защото съдържа „Свидетелството на Израил“ (Псалми 122:4; нов превод на крал Джеймс) и престолите за съд (Псалми 122:5). „Свидетелството на Израил“ се отнася до светилището, което понякога е наричано „скинията на свидетелството“ (Числа 1:50) и съдържа „ковчега с плочите на свидетелството“ (Изход 25:22). Престолите, поставени за съд, описват съдебната система в Йерусалим (2 Царе 8:15). Следователно поклонническото пътуване е времето, когато човек може да потърси и да получи справедливост. Верността към Бога и раздаването на правосъдие за човеците никога не бива да бъдат разделяни едно от друго.

Прочетете Псалми 122:6-9. Коя е основната молитва на Божия народ?

Молитвата за мир на Йерусалим призовава за Божиите благословения върху града и неговите жители и обединява поклонниците, с което провокира мирът да се разпространи сред тях (Псалми 122:8). Йерусалим може да бъде град на мира само ако съществува мир между Бога и Неговия народ и между самите Божии чеда. По този начин молитвата за мира на Йерусалим предава призив към Божия народ да живее в мир с Бога и един с друг. В мира на Йерусалим хората ще благоденстват (Псалми 147:12-14).

Псалмът ни учи, че молитвата за благополучието на общността на вярата трябва да бъде основната тема на молитвите на Божиите чеда, защото само силният и обединен Божи народ може да прогласява добрата вест за Неговия мир и спасение на света (Йоан 13:34,35).

Молитвата за мира на Йерусалим все още е привилегия и отговорност на вярващите, защото поддържа жива надеждата за настъпването на Божието царство на мир в края на времето, което ще обхване не само град Йерусалим, но и целия свят (Исая. 52:7; Исая 66:12,13; Откровение, 21 и 22 гл.).

Кои са практичните начини, по които можем да се стремим към хармония помежду си като народ сега?

Сион – домът на всички народи

Прочетете Псалми 87:1,2. Какво прави Сион толкова специално място?

Псалом 87 е химн, прославящ Сион като Божия специално избран и възлюбен град. Основата на Божия храм е на хълма Сион (Псалми 2:6, Псалми 15:1). В края на времето Сион ще се издигне над всички планини, обозначавайки суверенното върховенство на Господа над целия свят (Псалми 99:2; Исаия 2:2; Михей 4:1). Псалом 87 говори за Сион като за „хълмове“, за да подчертае неговото величие (Псалми 133:3). Бог обича портите на Сион „повече от всички Яковови заселища“ (Псалми 87:2), изразявайки превъзходството на Сион над всички останали места в Израил, които са специални места за събиране на Божия народ в миналото, напр. Сило и Ветил. Така псалмът потвърждава, че истинското поклонение на Бога е на Неговото избрано място и по определения от Него начин.

Прочетете Псалми 87:3-7. Кои са славните неща, свързани със Сион?

Славата на Сион привлича всички народи към Бога и така границите на Божието царство се разширяват, за да обхванат целия свят. Забележете, че Бог не се отнася към другите народи като към граждани втора ръка, даже Сион да е описан

като духовна родина на всички народи, които приемат Господа за свой Спасител.

Регистрирането на лицата се извършва според тяхното месторождение (Неемия 7:5; Лука 2:1-3). Три пъти псалмът заявява, че народите са родени в Сион, което означава, че Господ им осигурява нова идентичност и им дава всички привилегии на законно родени чедата на Сион (Псалми 87:4-6).

Псалом 87 посочва спасението както на евреите, така и на езичниците, и тяхното обединяване в една църква чрез изкупителното служение на Христос (Римляни 3:22; Римляни 10:12; Галатяни 3:28, 29; Кол осяни 3:11). Описанието на възхода на Сион в псалма напомня за видението на Даниил за Божието царство, превръщащо се в огромна планина, изпълваща целия свят (Даниил 2:34, 35, 44, 45) и за притчата на Исус за Божието царство, разрастващо се в огромно дърво, което приютява небесните птици (Матей 13:32).

Как готовността на Сион да приеме всички хора намира своето изпълнение във Великото поръчение църквата да проповядва евангелието на всеки народ (Матей 28:18-20)? Как тази идея се вписва в нашия призив да проповядваме Тройната ангелска вест?

Безопасността и мирът на Сион

Прочетете Псалми 46:1-7. Какво поетично описание на света ни е дадено тук?

Псалмът дава ярко описание на света в смут и е представен с образи на природни бедствия с безпрецедентна интензивност (Псалми 46:2,3). Образът на бушуващите води често описва бунтовните народи и различни проблеми, които нечестивите причиняват в света (Псалми 93:3,4; Псалми 124:2-5). По същия начин в Псалом 46 описанията на природни бедствия изобразяват света, овладян от воюващите народи (Псалми 46:6).

Очевидно това е свят без познание за Бога, защото Бог е сред Своя народ; там, където обитава Той, изобилства мирът (Псалми 46:4,5). И все пак, въпреки че светът Го отхвърля, Бог не изоставя света. Осезаем е за света посредством присъствието Си сред Своя народ. С други думи, без значение колко лоши изглеждат нещата, Божието присъствие е тук, в света, и ние можем да черпим лична надежда и насърчение от познаването на тази основна истина.

Господ, съвършеното убежище, е Източникът на трайния мир и сигурност на Сион. Думата, която подчертава сигурността на Сион, е „ако и да“ в Псалми 46:3. Въпреки че в света цари смут, Божият народ е в безопасност. Това показва, че мирът не е резултат от пълна липса на изпитания, а Божи дар за Неговите доверяващи се чеда. Безрезервното доверие в Бога може да направи Неговото дете спокойно и сигурно наред стихииите (Матей 8:23-27). Възниква въпросът: Ще

остави ли Бог завинаги света на неговите разрушителни избори и действия?

Прочетете Псалми 46:6-11. Какъв е Божият отговор на насилието и разрухата в света?

Бог отговаря с толкова силно недоволство, че Неговото Слово, което е създало земята, сега кара земята да се разтопи (Псалми 46:6). И все пак топенето не завършва с унищожение, а с обновяване. Забележете, че Бог разпростира Своя мир от Сион до краищата на земята. Той ще накара войните да спрат и ще заличи инструментите за разруха, които нечестивите народи са използвали, за да донесат потисничество в света (Псалми 46:9). Това е голямата надежда на християните, която ще се осъществи при второто идване на Исус.

Как да се научим да имаме мир и да се доверяваме на Бог а сред един свят, в който наистина цари такъв смут?

Непоклатими като хълма Сион

Прочетете Псалми 125:1,2. Как тук са описани хората, доверяващи се на Бога?

Доверяващите се на Господа са сравнени с хълма Сион – символ на твърдост и сила. Великолепната гледка към хълмовете около град Йерусалим вдъхновява псалмиста да признае сигурността на божествената закрила (Псалми 5:12; Псалми 32:7,10). За разлика от планините, които са завладени от нечестивите и биват хвърлени в моретата (Псалми 46:2), впечатляващата стабилност на хълма, върху който е построен Йерусалим, вдъхва дълбоко доверие. Увереността в Божията закрила става още по-смела пред лицето на болезнената реалност, в която злото сякаш толкова често надделява. И все пак, даже наред такова зло, Божият народ може да има надежда.

Прочетете Псалми 125:3-5. Как са изкушавани праведните? Каква е поуката тук за нас?

Божии чедра може да бъдат обезсърчени от успеха на нечестивите и може би изкушавани да следват техните пътища (Псалми 73:2-13; Псалми 94:3). Дори най-сигурните основи на хълма Сион не могат да гарантират безопасността на тези, които се отклоняват от Господа. На хората все още е дадена свобода да „протягат ръце към беззаконието“ (Псалми 125:3) и

„да се отклонят в кривите си пътища“ (Псалми 125:5). Господ е справедлив и ще съди тези, които остават в бунт заедно с другите непокаяни грешници.

Това е призив към Божия народ да остане непоколебим във вярата и доверието си в Господа точно както планината Сион е тяхното непоклатимо убежище. Тоест, дори когато не разбираме всичко наоколо, пак можем да се доверим на Божията доброта.

„ Навлизането на греха в света, възплъщението на Христос, новорождението, възкресението, както и много други теми, представени в Библията, са тайни, твърде дълбоки, за да може човешкият ум да ги обясни или дори да ги схване напълно. Но нямаме основание да се съмняваме в Божието Слово поради това, че не можем да разберем тайните на Неговото провидение (...) Навсякъде има чудеса, оставащи отвъд обсега на нашето познание. Трябва ли тогава да се изненадваме, че и в духовния свят има тайни, които не можем да схванем? Трудността лежи единствено в слабостта и ограничеността на човешкия ум. Бог ни е дал в Писанието достатъчно доказателства за Своя Божествен характер и ние не бива да се съмняваме в Словото Му поради това, че не можем да разберем всички тайни на Неговото провидение“ (Уайт, Е. Пътят към Христос. Стр. 106,107 – англ. изд.).

Разширено изучаване: Размишлявайте върху вестта от Исаия, 40 глава и Исаия 51:1-16.

Сионските песни поемат категоричния ангажимент да не забравяме за Сион и живата надежда в Божието суверенно царуване, което това място представлява. Макар че много от благословенията на Божието светилище могат да бъдат изпитани дори в този живот, надеждата за пълнотата на живота и радостта в Сион е все още в бъдещето. Много от Божиите чеда със сълзи на очи копнеят за небесния Сион (Псалми 137:1). Да си спомняме за Сион предполага не просто случайна мисъл, а съзнателно внимание и решение да живеем в съответствие с този жив спомен (Изход 13:3; Изход 20:8).

Ето защо пеенето на Сионските песни носи пламенна решителност да се запази жива надеждата за възстановяването на Божието царство на новата земя (Откровение 21:1-5). „Там безсмъртни умове ще съзерцават с никога нестихващо възхищение чудесата на творческата сила, тайните на изкупителната любов. Няма да има лукав, жесток неприятел, който да изкушава хората да забравят Бога. Всяка дарба ще бъде развита, способностите ще се увеличават. Постиженията на знанието няма да уморяват ума, нито ще изтощават силите. Ще се провеждат и най-големите начинания, ще се осъществяват най-възвишените стремежи, ще се постигат най-висшите амбиции. И все пак постоянно ще възникват все нови и нови височини за изкачване, ще се явяват все нови и нови чудеса за възхищение, нови истини за разбиране, нови предмети, които да развиват все повече и повече възможностите на ума, душата и тялото“ (Уайт, Е. Великата борба. Стр. 677 – англ. изд.).

Ангажиментът да не забравят Сион, е изричното обещание на Господните поклонници, че те никога няма да приемат този свят за своя родина, а очакват ново небе и нова земя.

Така сионските псалми могат да се пеят от вярващите от всички поколения, които копнеят да живеят в Новия Йерусалим (Откровение 3:12). Песните на Сион ни насърчават

да очакваме бъдещия свят с надежда, но също така ни задължават да бъдем проводници на Божията благодат в този настоящ свят.

Въпроси за разискване:

- 1. Как да вземем духовните и теологични принципи, които са съсредоточени върху Божия народ в Сион – едно конкретно място в Йерусалим – и да ги приложим към църквата и нейната мисия към света?**
- 2. Как днес вярващите могат да пребъдват в Божието светилище? (Йоан 1:14-18; Евреи 12:22-24).**
- 3. Как Сион ще стане град на всички на роди, според пред сказано то в Псалом 87? (Римляни 5:10; Ефесяни 2:11-16; Коло сани 1:19-23).**
- 4. Как ще отговорите на човек, който посочва реалността на нечестивите, проспериращи в този свят, докато много „добри“ хора страдат? Какво бихте споделили? Защо е важно да признаем, че тук и сега н е разполагаме с пълни те отговори за всичко?**

Тази събота, 16.03.2024 г., ще се молим за църкви „Априлово“ и „Асеновград“.